

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/476/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6212207202
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ferdinand Zimmermann
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6212207202.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v právnej veci žalobca BL Telecom debt, s. r. o., so sídlom Bratislava, Šoltésovej 14, IČO: 45 535 108, zastúpeného Advokátskou kanceláriou SOUKENÍK - ŠTRPKA, s. r. o., so sídlom Bratislava, Šoltésovej 14, IČO: 36 862 711, proti žalovanému R. A., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom T. X., S. XXX/XX, t. č. na neznámom mieste, zastúpeného Martinou Balážovou, tajomníčkou informačného centra Okresného súdu Veľký Krtíš ako opatrovníčkou, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného HLAS SPOTREBITEĽA, občianske združenie, so sídlom Zvolen, J. Bánika 2009/2, IČO: 42 305 675, zastúpeného JUDr. Viliamom Glézlom, advokátom, so sídlom Nemce, Nemčianska 25, o zaplatenie 331,94 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš č. k. 3C/40/2013-75 zo dňa 04. 02. 2014 v časti výroku o trovách konania, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v napadnutej časti výroku o trovách konania potvrdzuje .

odôvodnenie:

Okresný súd napadnutým rozhodnutím rozhodol tak, že žalobu zamietol. Žalovanému náhradu trov konania nepriznal. Vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného priznal náhradu trov konania účelne vynaložených na bránenie práv žalovaného vo výške 100 %. V dôvodoch rozhodnutia okresný súd uviedol, že návrh na zaplatenie sumy 331,94 Eur s príslušenstvom uplatnenej titulom zmluvnej pokuty zamietol, nakoľko žalobca uplatnil svoj nárok na základe neprijateľnej zmluvnej podmienky, ktorá spôsobuje jej neplatnosť. Poukázal na to, že v danom prípade už súd právoplatným rozsudkom výslovne určil, že zmluvná podmienka v spotrebiteľskej zmluve, o ktorú žalobca opiera svoj nárok aj v tomto konaní, je neplatná z dôvodu jej neprijateľnosti, pričom sa jedná o absolútnu neplatnosť. Preto potom súd, vzhľadom na znenie ustanovenia § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka, s prihliadnutím na právoplatné rozhodnutie súdu, žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietol.

O náhrade trov konania účastníkov súd rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 1 OSP na základe zásady úspechu. Žalovaný mal vo veci plný úspech, v spojení s konaním mu trovy nevznikli, ani ich náhradu neuplatnil, preto súd vyslovil, že sa žalovanému náhrada trov konania nepriznáva. Vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného vznikli trovy konania právnym zastúpením advokátom, preto potom súd priznal vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného náhradu trov konania účelne vynaložených na bránenie práv žalovaného vo výške 100 %, so zreteľom na ustanovenie § 151 ods. 7 OSP, podľa ktorého súd môže o náhrade trov konania rozhodnúť aj tak, že na miesto určenia výšky trov prizná účastníkovi náhradu trov konania vyjadrenú zlomkom alebo percentom. Po právoplatnosti tohto rozhodnutia rozhodne súd aj o výške náhrady trov konania samostatným uznesením.

Rozhodnutie prvostupňového súdu bolo doručené zástupcovi žalobcu dňa 13. 02. 2014.

Žalobca v lehote v súlade s § 204 ods. 1 OSP podal odvolanie proti rozhodnutiu v časti priznania trov právneho zastúpenia vedľajšiemu účastníkovi. V odvolaní uviedol, že tým vedľajší účastník žiada priznať

trovy právneho zastúpenia, priznáva, že žalovanému neposkytol právnu pomoc pri ochrane jeho práv ako spotrebiteľa, čo je jeho základným poslaním, žalovanému právnu pomoc poskytol advokát za služby, ktorého žiada vedľajší účastník priznať trovy právneho zastúpenia. Podľa názoru žalobcu ide o hromadný vstup združení na ochranu spotrebiteľa ako vedľajšieho účastníka do súdnych konaní, pričom vstupujú do sporov automaticky zastúpené právnym zástupcom bez toho, aby vopred vedeli o konkrétnych okolnostiach sporu. Je potom otázne, či je účelom vstupu do konania ochrana spotrebiteľa alebo zisk, ktorý vznikne z priznaných trov konania. Všetky úkony vedľajšieho účastníka po obsahovej aj formálnej stránke predstavujú úkony formulárového a opakujúceho sa charakteru. Zo strany vedľajšieho účastníka ide o paušálny vstup bez ohľadu na stav konania, vôľu spotrebiteľa a účelnosť úkonov vedľajšieho účastníka nepreukazuje vôľu združení naplniť jeho cieľ stanovený v stanovách združení.

Vedľajší účastník ako odborne spôsobilý subjekt, vo svojej argumentácii poukázal iba na ustanovenia a rozhodnutia týkajúce sa spotrebiteľských zmlúv, na ktoré je súd povinný prihliadať z úradnej povinnosti, nezávisle od účasti spotrebiteľského združení ako vedľajšieho účastníka na strane žalovaného. Vedľajší účastník, teda do konania nepriniesol žiaden prínos. Poukázal na to, že účel procesnej pomoci vedľajšieho účastníka hlavnému účastníkovi v sporovom konaní môže byť naplnený, len ak hlavný účastník konania s takýmto vstupom súhlasí. Ďalej poukázal na to, že na vyriešenie otázky procesného postavenia subjektov, ktorí sa zúčastňujú konania nie je možné uplatniť domnienku v zmysle § 101 ods. 3 OSP. Uviedol, že Ministerstvo hospodárstva Slovenskej republiky poskytnutými dotáciami jednak hradí výdavky spotrebiteľských združení a zároveň podporuje odbornosť spotrebiteľských združení v oblasti ochrany práv spotrebiteľov. Prijatím dotácie zo štátneho rozpočtu a priznanou náhradou trov konania by bola 2-krát hradená účasť vedľajšieho účastníka v konaní. Vzniká pochybnosť, či cieľom vedľajšieho účastníka je ochrana spotrebiteľa alebo profit náhrady trov právneho zastúpenia.

Žalovaný sa k odvolaniu nevyjadril.

Vedľajší účastník vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že do konania vstúpil v súlade s § 93 ods. 2, 3 OSP, v súlade s § 93 ods. 4 OSP má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, a teda má právo na právnu pomoc pred súdmi, čo je základné ústavné právo, a teda aj na náhradu takýchto trov. Poukázal na rozhodnutie ústavného súdu, z ktorého vyplýva, že trovy právneho zastúpenia treba v zásade v každom prípade považovať za účelné. Podal kvalifikované podanie, v ktorom poukázal na charakter zmluvnej pokuty ako neprijateľnej zmluvnej podmienky a závery jeho vyjadrenia boli prenesené aj do odôvodnenia rozhodnutia okresného súdu, ktoré boli dôvodom na zamietnutie návrhu žalobcu, a teda toto malo priamy vplyv na spôsob skončenia sporu. Vynaložením trov právneho zastúpenia vedľajší účastník sledoval účel a to účel sledovaný združením a priamo realizoval ochranu práv žalovaného. Úkon príprava a prevzatie právneho zastúpenia treba považovať za nevyhnutý z hľadiska toho, aby sa právny zástupca vedľajšieho účastníka oboznámil s uplatňovaným nárokom návrhu na začatie konania (jeho charakterom a právnym, či skutkovým odôvodnením) ako aj prílohami. Úkon - vyjadrenie k návrhu navrhovateľa predstavuje vonkajší výstup myšlienkovvej činnosti právneho zástupcu vedľajšieho účastníka, ktorý svojimi dôsledkami mal za následok zamietnutie návrhu žalobcu, kedy bolo potrebné posúdiť zmluvu o pripojení vrátane jej dodatku z hľadiska toho, či sa jedná o zmluvu spotrebiteľskú, zmluvu formulárovú a následne podrobne, detailne právne rozanalyzovať ustanovenia dodatku v zmluve obsahujúce zmluvnú pokutu so záverom o jej neprijateľnosti. Pokiaľ ide o skutočnosť tvrdenú žalobcom, že vedľajší účastník ako spotrebiteľské združenie musí byť zo svoje podstaty schopné samé poskytovať právnu pomoc v súdnych konaniach. Poukázal na to, že v občianskych združeníach sa môžu združovať akékoľvek subjekty práva, a to bez ohľadu na skutočnosť, či sú odborne spôsobilé vykonávať všetky činnosti, to ktoré občianske združenie vykonáva, teda aj občianske združenie, ktorého účelom je ochrana práv spotrebiteľa, môže byť tvorené výlučne len laikmi z oblasti práva a svoju činnosť v rámci súdnych konaní vedia realizovať prostredníctvom tretích splnomocnených osôb, napr. prostredníctvom advokáta. Vedľajší účastník nemá vo svojich radoch osoby s právnickým vzdelaním (a teda ani potrebné znalosti o priebehu civilného procesu a hmotnoprávnej kvalifikácii nárokov navrhovateľa), preto z dôvodu zabezpečenia, čím najvyššej miery ochrany práv spotrebiteľa využíva služby splnomocneného advokáta, ako osoby, ktorá je v prvom rade povolaná chrániť práva subjektov v súdnom konaní. Poukázal na to, že do konania vstúpil písomným podaním nezastúpený advokátom a až po obdržaní návrhu na začatie konania spolu s prílohami splnomocnil na svoje zastupovanie advokáta. Uviedol, že nevidí žiadny súvis medzi finančnou podporou poskytnutou Združeniu na ochranu spotrebiteľa HOOS a vedľajším

účastníkom, ale ani žiadny súvis medzi skutočnosťou, že ministerstvo môže finančne podporiť občianske združenie a právom takýchto združení na náhradu trov konania, keďže náhrada trov konania má slúžiť výlučne na náhradu tých nevyhnutných nákladov, ktoré tomu ktorému účastníkovi v konaní vznikli. Navyše vedľajší účastník doposiaľ o žiadnu podporu zo strany ministerstva nepožiadala, a ani žiadnu podporu nedostal. Zároveň poukázal na to, že pokiaľ žalobca udáva, že žalovaný nevyjadril súhlas so vstupom vedľajšieho účastníka do konania. Žalovaný nenamietal vstup vedľajšieho účastníka do konania a ani z jeho iného postupu v konaní nemožno vyvodiť, že by so vstupom vedľajšieho účastníka do konania nesúhlasil, a navyše vstup vedľajšieho účastníka na jeho strane bol úspešný, keď znamenal zamietnutie návrhu žalobcu a argumentáciu žalobcu možno považovať za absolútne účelovú. Vzhľadom na uvedené navrhol rozhodnutie ako vecne správne potvrdiť a uplatnil si náhradu trov odvolacieho konania vo výške 23,81 €.

Krajský súd ako súd odvolací vec prejednal v rozsahu podľa § 212 ods. 1 OSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP a rozhodnutie okresného súdu v odvolaní napadnutej časti podľa § 219 ods. 1, 2 OSP potvrdil ako vo výroku vecne správne.

Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia.

V prejednávanej veci je nesporné, že predmetom konania je nárok vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy, kde vedľajší účastník vstúpil do konania v súlade s § 93 ods. 2, 3 OSP (účinného v rozhodnom čase). V súlade s § 93 ods. 4 OSP v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti, ako účastník. Z toho možno vyvodiť len jeden záver, a to, že vedľajší účastník má rovnako, ako akýkoľvek hlavný účastník, jednak právo na právnu pomoc pred súdmi a aj právo na náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia. Právo na kvalifikované právne zastúpenie splnomocneným právnym zástupcom - advokátom je v zmysle článku 47 ods. 2 Ústavy SR základným ústavným právom realizovaným v rámci civilného súdneho konania. V súvislosti s tým vzniká účastníkovi (aj vedľajšiemu účastníkovi) i právo na náhradu trov konania, a teda v zmysle ustanovenia § 137 OSP bez akýchkoľvek pochybností aj právo na náhradu trov právneho zastúpenia.

V danej veci došlo k zamietnutiu žaloby v celom rozsahu. Okresný súd rozhodol o náhrade trov konania v súlade s § 142 ods. 1 OSP za použitia § 151 ods. 7 OSP, podľa ktorého účastníkovi (teda aj vedľajšiemu účastníkovi), ktorý mal vo veci plný úspech súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatnenie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Jednoznačne úspech vo veci nemal žalobca, a teda prvostupňový súd správne aplikoval ustanovenie § 142 ods. 1 OSP spolu s využitím ustanovenia § 151 ods. 7 OSP. Žalobca uviedol v odvolaní, že rozhodnutie prvostupňového súdu napáda z dôvodu § 205 ods. 2 písm. f) OSP, t. j. rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Nesprávnym právnym posúdením veci sa rozumie subsumovanie skutkového stavu pod normu hmotného práva alebo procesného práva, ktorá v hypotéze nemá také predpoklady, aké vyplývajú zo zisteného skutkového stavu. Nesprávne právne posúdenie veci konkrétne spočíva v tom, ak súd použil nesprávnu právnu normu, alebo síce aplikoval správnu právnu normu, ale ju nesprávne interpretoval, a napokon právnu normu síce správne vyložil, ale na zistený skutkový stav ju nesprávne aplikoval (NS SR 2 M Cdo 4/2009). Odvolací súd má vzhľadom na vyššie uvedené za to, že okresný súd nevychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci. Okresný súd správne aplikoval ustanovenie § 142 ods. 1 OSP a za použitia § 151 ods. 7 OSP priznal účastníkovi náhradu trov potrebných na účelné uplatnenie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci nemal úspech, a to vyjadrenú percentom - 100 %.

Po právoplatnosti rozhodnutia o výške náhrady trov konania prvostupňový súd rozhodne samostatným uznesením o konkrétnej výške náhrady trov. Konkrétne výšku účelne vynaložených nákladov určí prvostupňový v samostatnom rozhodnutí.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.